

Till trafikförsäkringsbolagen

Ej jämkning av skadeersättning till förare, som gjort sig skyldig till rattonykterhet, men ej medverkat till skadan genom vårdslöshet.
(Jfr nr 13/1979, 14/1979, 15/1979 och nr 19/1979)

Ärendet behandlades vid nämndens sammanträde 19 december 1979.

En man, N.N., född 21.12.1942, skadades vid en trafikolycka 13 september 1978 och ådrog sig därvid bl.a. ett flertal benbrott. Invaliditeten bedöms till 25 % definitivt från och med 1 juli 1979.

Anteckningar: Av polisutredningen i ärendet framgår bl.a. följande: Den 13 september 1978 omkring kl 21.00 körde N.N. en personbil i sydlig riktning på riksväg 27 i Borås kommun. N.N.:s fästmö var passagerare i bilen. Det rådde mörker vid tillfället och vädret var disigt. På en raksträcka kolliderade N.N.:s bil med en mötande personbil. Denna bil, som blev stående på sin körbana efter sammanstötningen, blev strax därefter påkörd av en tredje personbil. Föraren av den bil, som N.N. kolliderade med, har senare avlidit till följd av trafikskadorna. Varken N.N. eller hans fästmö har kunnat redogöra för omständigheterna vid olyckstillfället. Något ytterligare vittne till kollisionen med N.N.:s bil finns inte. Av spår och bilarnas placering synes enligt polisen framgå att N.N.:s bil förts på fel körbana och frontalkolliderat med den mötande bilen. Vederbörande åklagare har beslutat att ej väcka åtal mot N.N. för vårdslöshet i trafik och vållande till annans död, då brott ej styrkts. N.N. har dömts för rattonykterhet (1,33 o/oo) och grov olovlig körning i samband med olyckan.

I sitt yttrande i ärendet 19 december 1979 anförde nämnden (Öhman, Hertzman, Roeck-Hansen och Larsson) följande.

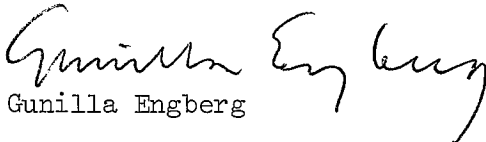
"N.N. är sjukpensionär sedan 1975. Han synes således inte ha fått någon inkomstförlust till följd av skadan och bör således inte få ersättning härför.

N.N. har emellertid vissa merkostnader och olägenheter betingade av skadan. För sådana kostnader och olägenheter från och med 1 juli 1979 samt för lyte och men bör utgå ett engångsbelopp. Ersättningen för kostnader och olägenheter bör enligt vad bolaget föreslagit i och för sig grundas på ett genomsnittligt årsbelopp för livstiden av ca 2.000 kronor, vilket bör kapitaliseras efter en faktor av 16,2. I och för sig skälig ersättning för lyte och men inklusive ärr är enligt bolaget 17.000 kronor. Engångsbeloppet bör således enligt bolagets förslag i och för sig beräknas till, avrundat, 50.000 kronor. Nämnden anser sig kunna godtaga bolagets förslag.

Bolaget har föreslagit att jämkning av skadeersättningen till N.N. skall ske till två tredjedelar på grund av att han har gjort sig skyldig till rattonykterhet i samband med olyckan.

Enligt 12 § trafikskadelagen kan skadeersättningen till förare jämkas, om denne gjort sig skyldig till rattonykterhet och därvid genom vårdslöshet medverkat till skadan. N.N. är dömd för rattonykterhet och olovlig körning i samband med olyckan. I ärendet är emellertid inte utrett att N.N. gjort sig skyldig till vårdslöshet. Någon jämkning av ersättningen skall således inte ske".

Stockholm 19 december 1979

Gunilla Engberg